

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. ...

Data: 13.05.2026

Prin contestația nr. 370/03.04.2026, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 24480/06.04.2026, formulată de către societatea ..., cu sediul în ..., având sediul de corespondență ales în ..., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. ..., având CUI ..., reprezentată convențional prin Avocat ... - administrator, împotriva documentației de atribuire, elaborată de ..., cu sediul în ..., în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire prin „licitație deschisă”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: *„Servicii de asigurare de răspundere profesională de tip D&O pentru Directori Direcție, Directori Adjuncți Direcție”*, cod CPV 66510000-8 (Rev. 2), anunț de participare nr. .../27.03.2026, s-au solicitat următoarele:

- eliminarea cerințelor 5.6 din caietul de sarcini: *„Nu vor fi acceptate oferte care conțin servicii de brokeraj de asigurare”* respectiv 4.3. *„Prețul total al contractului nu va include comision de brokeraj de asigurare și va fi prezentat în varianta netă de comision”*;

- completarea punctului III.1.1 lit. b) din fișa de date a achiziției, respectiv *„Capacitatea de exercitare a activității profesionale”* din fișa de date a achiziției, cu următoarele: *„în cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, aceasta va prezenta dovada autorizării emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), din care să reiasă că are calitatea de intermediar de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, valabilă la momentul prezentării. Totodată, în cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, nu este aplicabilă cerința ca obiectul contractului să aibă corespondent în codurile CAEN aferente activităților autorizate menționate în Certificatul Constatator”*;

- obligarea entității contractante să facă aplicarea aspectelor de fapt și de drept stabilite de Consiliu prin motivarea sa, în ceea ce privește documentația de atribuire;

- obligarea entității contractante la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

În luarea deciziei asupra
cauzei de față,

Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor
reține următoarele:

Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[.../00008] Contestatie Asig D&O-DEER 11362606.04.2026. pdf.p7s” postat de entitatea contractantă în SEAP la 06.04.2026, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare simplificat nr. .../27.03.2026. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Sintetizarea de mai sus a contestației nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare, prin intermediul SEAP, întreaga contestație. Dimpotrivă, reproducerea unui volum foarte mare de argumente, întinse pe zeci de pagini, ar încărca excesiv și, astfel, îngreuna parcurgerea prezentei decizii. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției.

Prin adresa nr. DEER/116861/07.04.2026, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 25322/07.04.2026, cu privire la contestația formulată de ..., entitatea contractantă ... a transmis punctul de vedere, solicitând respingerea contestației ca inadmisibilă, pentru lipsa interesului legitim, direct și personal, iar în subsidiar respingerea contestației, ca nefondată.

I. Cu privire la excepția inadmisibilității contestației - lipsa interesului legitim, entitatea contractantă învederează următoarele:

Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, poate formula contestație orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, printr-un act al autorității contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi.

Având în vedere faptul că obiectul contractului supus procedurii de atribuire, îl reprezintă exclusiv furnizarea de servicii de asigurare, respectiv emiterea poliței de asigurare, și nu servicii de intermediere sau brokeraj în asigurări, contestatoarea nu își poate justifica interesul legitim.

Conform documentației de atribuire, cerințele tehnice și criteriile de calificare au fost stabilite, în mod clar și transparent, fiind adresate operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de asigurare, respectiv societăți de asigurare autorizate conform legislației în vigoare.

În speță, contestatoarea este o societate de brokeraj în asigurări, care:

- nu furnizează, în mod direct, serviciile de asigurare, obiect al contractului;
- nu deține calitatea de asigurător autorizat;
- nu poate executa contractul în nume propriu.

Or, obiectul procedurii îl constituie prestarea serviciilor de asigurare, care pot fi furnizate exclusiv de societăți de asigurare autorizate conform cadrului legal aplicabil.

Prin urmare, contestatoarea:

- nu are vocația de a participa ca ofertant unic;
- nu dovedește existența unui interes legitim, direct și personal.

În aceste condiții, contestația este inadmisibilă, întrucât nu este îndeplinită condiția interesului legitim prevăzută de lege.

II. Pe fondul cauzei, ... solicită CNSC să respingă contestația formulată de ..., ca fiind nefondată.

1. Contestația este neîntemeiată, întrucât obiectul contractului supus procedurii de atribuire, îl reprezintă exclusiv furnizarea de servicii de asigurare, respectiv emiterea poliței de asigurare, și nu servicii de intermediere sau brokeraj în asigurări.

Conform documentației de atribuire, cerințele tehnice și criteriile de calificare au fost stabilite, în mod clar și transparent, fiind adresate operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de asigurare, respectiv societăți de asigurare autorizate conform legislației în vigoare.

În acest context, participarea brokerilor de asigurare nu este relevantă și nici necesară, întrucât:

- brokerii nu sunt furnizori direcți ai produsului de asigurare;
- aceștia acționează ca intermediari între asigurat și asigurător;
- obiectul contractului nu include servicii de consultanță sau intermediere.

Entitatea contractantă are dreptul de a-și defini necesitățile, în mod autonom, în conformitate cu prevederile legislației privind achizițiile sectoriale, fără a include servicii care nu sunt necesare îndeplinirii scopului contractului.

Conform principiilor reglementate de art. 2 din Legea nr. 99/2016, entitatea contractantă are dreptul de a-și stabili necesitățile în mod obiectiv, cu respectarea principiilor transparenței, proporționalității și tratamentului egal.

De asemenea, nu se constată existența vreunei încălcări a principiilor nediscriminării, tratamentului egal sau transparenței, întrucât

toți operatorii economici care îndeplinesc condițiile legale de a furniza direct servicii de asigurare au posibilitatea de a participa la procedura de atribuire.

Cerința din documentația de atribuire, potrivit căreia nu sunt acceptate oferte care includ servicii de brokeraj, reflectă o opțiune justificată a entității contractante, determinată de:

- necesitatea stabilirii unei relații contractuale directe cu asigurătorul;
- simplificarea mecanismelor de derulare a contractului;
- asigurarea unui control direct asupra gestionării poliței și a eventualelor daune;
- eliminarea unor costuri indirecte asociate intermedierei.

De asemenea, conform art. 3 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 99/2016, contractele de servicii vizează prestarea unor activități specifice, definite de entitatea contractantă în funcție de necesitățile sale:

- obiectul contractului este clar definit ca fiind servicii de asigurare, respectiv emiterea polițelor de către entități autorizate;
- nu sunt solicitate servicii de consultanță sau intermediere;
- cerințele de calificare sunt corelate cu obiectul contractului.

În ceea ce privește statutul brokerilor de asigurare, aceștia desfășoară activități de intermediere; nu au calitatea de asigurător; nu pot emite polițe de asigurare în nume propriu.

În aceste condiții, participarea acestora nu este compatibilă cu obiectul contractului. În aplicarea art. 185 alin. (3) și (5) din Legea nr. 99/2016, entitatea contractantă are dreptul de a stabili criterii de calificare și selecție raportate la obiectul contractului, cu condiția ca acestea să fie proporționale și nediscriminatorii.

Cerința criticată nu are caracter discriminatoriu, întrucât:

- se aplică în mod uniform tuturor operatorilor economici;
- nu favorizează un anumit operator;
- nu limitează accesul societăților de asigurare la procedură.

De asemenea, aceasta este proporțională cu obiectul contractului, întrucât:

- contractul vizează servicii de asigurare, nu servicii de intermediere;
- implicarea unui broker nu este esențială pentru executarea contractului.

Excluderea serviciilor de brokeraj nu restrânge concurența, deoarece:

- piața relevantă este reprezentată de societățile de asigurare autorizate;
- toate aceste entități au posibilitatea de a participa, în mod direct, la procedură;
- nu se creează bariere artificiale de acces.

Prin urmare, excluderea implicită a brokerilor nu reprezintă o restrângere nelegală a concurenței, aceasta derivă, în mod obiectiv, din

natura serviciilor achiziționate. Entitatea contractantă nu poate fi obligată să includă servicii de brokeraj, dacă acestea nu sunt necesare.

Totodată, jurisprudența constantă a CNSC reține că definirea obiectului contractului aparține entității contractante, în limitele legii, iar operatorii economici trebuie să se conformeze acestuia, nu invers.

Pentru considerentele expuse, ... solicită CNSC să constate că entitatea contractantă:

- a respectat principiile prevăzute de lege;
- a stabilit cerințe proporționale și justificate;
- nu a restricționat, în mod nelegal, accesul operatorilor economici.

2. În ceea ce privește susținerile contestatoarei întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 98/2016, entitatea contractantă solicită CNSC să constate că acestea sunt nerelevante în cauză, fiind invocat un temei juridic eronat.

Astfel, procedura de atribuire supusă analizei se încadrează în categoria achizițiilor sectoriale, fiind guvernată de dispozițiile Legea nr. 99/2016, iar nu de cele ale Legii nr. 98/2016.

Cele două acte normative reglementează regimuri juridice distincte, aplicabile în funcție de natura autorității contractante și domeniul de activitate; aplicarea unui cadru legal eronat conduce la formularea unor critici care nu pot fi analizate, în mod util, în prezenta cauză. Chiar dacă principiile generale sunt similare, normele procedurale și anumite instituții juridice diferă, fiind necesară raportarea exclusiv la legislația incidentă.

În aceste condiții, criticile formulate de contestatoare prin raportare la Legea nr. 98/2016 urmează a fi respinse, ca neîntemeiate și lipsite de relevanță, întrucât nu sunt aplicabile procedurii în discuție, contestație nefiind fundamentată pe normele legale incidente speței, iar invocarea unui act normativ inaplicabil nu poate conduce la constatarea vreunei nelegalități a procedurii de atribuire.

Această eroare de încadrare juridică întărește concluzia că susținerile contestatoarei nu sunt de natură să demonstreze existența unor încălcări ale dispozițiilor legale aplicabile, respectiv ale Legii nr. 99/2016.

Pe cale de consecință, contestația formulată de ... este nefondată.

În ceea ce privește solicitarea de obligare la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de contestație, ... solicită în principal respingerea cererii, având în vedere caracterul nefondat al contestației, iar în subsidiar, în situația admiterii contestației, cu privire la onorariul avocațial solicită aplicarea prevederilor art. 451 alin. (2) CPC (reducerea onorariului avocațial în raport cu valoarea și complexitatea cauzei, precum și cu activitatea desfășurată de reprezentantul convențional).

Contrar criticilor formulate de contestatoare, ... apreciază că au fost respectate condițiile și principiile prevăzute de Legea nr. 99/2016

privind achizițiile sectoriale, și pe cale de consecință, solicită CNSC să respingă contestația formulată de ..., ca fiind nefondată.

Prin adresa nr. 26040/07.04.2026, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 25747/08.04.2026, societatea ... a transmis la dosarul cauzei, în original, recipisa de consemnare nr. 212262283/1 din 08.04.2026, în valoare de 30.000,00 lei, emisă de CEC BANK – Sucursala Victoria.

Prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat entității contractante copia dosarului achiziției publice.

Prin adresa nr. DEER/140920/29.04.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 31582/30.04.2026, entitatea contractantă a înaintat documentele necesare soluționării contestației.

Din documentele depuse la dosarul cauzei și din susținerile părților, Consiliul reține următoarele:

..., în calitate de entitate contractantă, a inițiat procedura de atribuire prin „licitație deschisă”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect: „*Servicii de asigurare de răspundere profesională de tip D&O pentru Directori Direcție, Directori Adjuncți Direcție*”, cod CPV 66510000-8 (Rev. 2), publicând, în S.E.A.P., anunțul de participare nr. .../27.03.2026.

La pct. II.1.5) din cadrul anunțului de participare, organizatoarea procedurii a precizat că valoarea totală estimată este de 1.500.000 lei, fără TVA, iar pct. II.2.5) din cadrul aceluiași document, a fost stabilit criteriul de atribuire: „prețul cel mai scăzut”.

În urma luării la cunoștință a conținutului documentației de atribuire, societatea ... a formulat contestația dedusă soluționării, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Analizând conținutul dosarului cauzei, Consiliul constată că societatea ... a transmis recipisa de consemnare a cauțiunii cu nr. 212262283/1 din 08.04.2026 din care rezultă consemnarea cauțiunii în quantum legal, pe seama și la dispoziția C.N.S.C, corespunzător dosarului nr.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată următoarele:

Din analiza contestației, reiese că nemulțumirea societății ... vizează documentația de atribuire, solicitând obligarea autorității contractante la modificarea/remedierea acesteia în sensul eliminării urătoarelor cerințe din caietul de sarcini:

„5.6 – Nu vor fi acceptate oferte care conțin servicii de brokeraj de asigurare”;

„4.3. – Prețul total al contractului Nu va include comision de brokeraj de asigurare și va fi prezentat în varianta netă de comision”,

respectiv:

„completarea punctului III.1.1 lit. b) din Fișa de date (...) cu următoarele: «În cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, acesta va prezenta dovada autorizării emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), din care să reiasă că are calitatea de intermediar de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, valabilă la momentul prezentării. Totodată, în cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, nu este aplicabilă cerința ca obiectul contractului să aibă corespondent în codurile CAEN aferente activităților autorizate menționate în Certificatul Constatator»”.

De asemenea, în considerarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră: „Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”, Consiliul are în vedere excepția inadmisibilității contestației, „pentru lipsa interesului legitim, direct și personal”, invocată de către entitatea contractantă.

În susținerea excepției inadmisibilității, entitatea afirmă că, întrucât „obiectul contractului îl reprezintă exclusiv furnizarea de servicii de asigurare, respectiv emiterea poliției de asigurare, și nu servicii intermediare sau brokeraj în asigurări, contestatorul nu își poate justifica interesul legitim”.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes a contestatoarei, Consiliul ține seama de:

- dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră:

(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”;

- dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. f), alin. (3) din același act normativ, care stabilesc:

„f) persoană care se consideră vătămată - orice operator economic care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (i) are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire; și (ii) a suferit, suferă sau riscă să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante, de natură să producă efecte juridice, ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind o procedură de atribuire.”

„(3) În sensul alin. (1) lit. f) pct. (i) se consideră că o persoană are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire dacă nu a fost încă exclusă definitiv de la respectiva procedură. O excludere este definitivă în cazul în care a fost notificată candidatului/ofertantului interesat și fie a fost considerată legală de către Consiliu/instanță, fie nu mai poate face obiectul unei căi de atac.”

Astfel, din perspectiva cadrului juridic anterior enunțat, Consiliul nu va reține ca întemeiate afirmațiile autorității, potrivit cărora contestatoarea este o societatea de brokeraj în asigurări care nu furnizează în mod direct servicii de asigurare, nu deține calitatea de asigurator autorizat, nu poate executa contractul în nume propriu, întrucât interesul societății ... apare, în mod neechivoc, fiind determinat de posibilitatea ca, în măsura în care criticile sale ar putea fi admise, să aibă posibilitatea de a participa la această procedură de atribuire.

Prin urmare, Consiliu apreciază că societatea ... are interes în promovarea contestației sale, astfel că va respinge excepția în discuție.

În concluzie, respingând excepția de mai sus, Consiliul va proceda la analiza pe fond a prezentei contestații.

În ceea ce privește conținutul documentației de atribuire pusă la dispoziția operatorilor economici de către entitatea contractantă, inclusiv clarificările aduse acesteia, dată fiind natura litigiului, actele atacate și solicitările adresate, Consiliul reține necesitatea examinării contestației primite prin raportare la următoarele dispoziții ale legislației privind achizițiile publice:

În ceea ce privește conținutul documentației de atribuire pusă la dispoziția operatorilor economici de către entitatea contractantă, inclusiv clarificările aduse acesteia, dată fiind natura litigiului, actele atacate și solicitările adresate, Consiliul reține necesitatea examinării contestației primite prin raportare la următoarele dispoziții ale legislației privind achizițiile publice:

- din HG nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale:

- art. 22 alin. 2) și 10): „2) Documentația de atribuire conține orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire; 10) Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, în așa manieră încât să corespundă necesității entității contractante”.

- din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale:

- art. 164 alin. 1) – „Entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției sectoriale, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”;

- art. 172 alin. 1) și 2): „1) Orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare în legătură cu documentația de atribuire, cu respectarea termenului-limită stabilit de entitatea contractantă în anunțul de participare/simplificat/de concurs; 2)

Entitatea contractantă stabilește prin anunțul de participare/simplificat/de concurs unul sau două termene-limită în care va răspunde în mod clar și complet tuturor solicitărilor de clarificare/informațiilor suplimentare, conform prevederilor normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi”.

Așadar, regula o reprezintă situația în care nevoia sau oportunitatea achiziționării la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse sunt stabilite de fiecare entitate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 13 alin. (3) lit. a) din HG nr. 394/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către entitate a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura prevederile documentației de atribuire impuse de entitatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței în aceste prevederi a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului ei la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege*”.

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară modificarea documentației de atribuire și, cu atât mai mult, să oblige entitatea contractantă să modifice documentația de atribuire ori modificările aduse acesteia după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită.

Astfel fiind, entitatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, iar Consiliul nu o poate obliga la o astfel de conduită, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Acestei obligații a contestatoarei, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a justifica și proba că includerea anumitor cerințe este realizată cu respectarea prevederilor legale, astfel încât să asigure realizarea necesității sale, orice abatere de la acest scop putând fi cenzurată.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că ele trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a nevoii modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a conchide asupra nelegalității actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achizițarea o realizează cu privire la legătura obiectivă de cauzalitate și dependența dintre prevederile documentației de atribuire astfel cum au fost acestea clarificate/modificate și nevoia sa de achiziție.

Prima solicitarea a contestatoarei este de a fi eliminate următoarele cerințe din caietul de sarcini:

„5.6 – Nu vor fi acceptate oferte care conțin servicii de brokeraj de asigurare”;

„4.3. – Prețul total al contractului Nu va include comision de brokeraj de asigurare și va fi prezentat în varianta netă de comision”.

Față de formularea acestor cerințe, Consiliul constată că entitatea nu permite participarea brokerilor la procedura de atribuire, ci doar a societăților de asigurare.

Legat de această solicitare, entitatea contractantă, în punctul său de vedere nr. DEER/116861/07.04.2026, înregistrat la CNSC cu nr. 25322/ 07.04.2026, afirmă, printre altele, că, în opinia ei, contestația este neîntemeiată, întrucât obiectul contractului supus procedurii de atribuire, îl reprezintă exclusiv furnizarea de servicii de asigurare, respectiv emiterea poliței de asigurare, și nu servicii de intermediere sau brokeraj în asigurări, iar cerința din documentația de atribuire, potrivit căreia nu sunt acceptate oferte care includ servicii de brokeraj, reflectă o opțiune justificată a sa, determinată de: necesitatea stabilirii unei relații contractuale directe cu asigurătorul; simplificarea mecanismelor de derulare a contractului; asigurarea unui control direct asupra gestionării poliței și a eventualelor daune; eliminarea unor costuri indirecte asociate intermedierei.

În analiza sa, Consiliul are în vedere următoarele prevederile din Legea nr. 32/2000:

- art. 2 pct. 8 lit. a), potrivit căruia broker de asigurare este: persoană juridică română, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare și acordă asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

- art. 35:

(1) O persoană juridică poate desfășura activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, în calitate de broker de asigurare și/sau de

reasigurare, dacă are o autorizație din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) În vederea obținerii autorizației, solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin. (5) lit. a)-d) și h).

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide asupra acordării autorizației necesare desfășurării activității în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare ori asupra respingerii cererii de autorizare, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(4) Prin decizia de acordare a autorizației emise de către președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se stabilește data de la care brokerul de asigurare și/sau de reasigurare va începe să își desfășoare activitatea.

(4¹) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să includă, în toate documentele emise, inclusiv în corespondența cu terții, codul unic alocat prin Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare prevăzut la art. 5 lit. q), precum și următorul înscris: "Autorizat de Autoritatea de Supraveghere Financiară".

(4²) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare sunt obligați să scrie pe toate documentele primite de la asigurători sau reasigurători codul unic alocat prin registrul prevăzut la art. 5 lit. q).

(5) Orice broker de asigurare și/sau reasigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții: [...]

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an, în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată cuprinzând brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

(10) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, au dreptul să colecteze primele, să plătească despăgubirile în numele acestora, în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și să emită documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau reasigurătorului, după caz.

(11) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare nu își pot desfășura activitatea prin agenți de asigurare, persoane fizice sau juridice, subagenți ori agenți de asigurare subordonați, ci numai prin personal propriu și/sau prin asistenți în brokeraj.

Sunt considerate relevante și următoarele dispoziții legale:

- art. 1 alin. (2) pct. 2) din Legea nr. 237/2015, potrivit căruia prin asigurare se înțelege: *activitatea exercitată în sau din România, care desemnează, în principal, oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres și de recuperare, precum și investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;*

- art. 2 pct. 4 din OUG nr. 54/2016, asigurătorul RCA este: *asigurător autorizat să practice asigurare RCA.*

Așadar, față de dispozițiile legale citate mai sus, devine evident faptul că un broker de asigurare care, în baza Autorizației de funcționare, este înscris în registrul Brokerilor și prezintă dovada autorizării emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară din care să reiasă că are calitatea de broker de asigurare autorizat să efectueze tipul de asigurare solicitat, poate presta tipul de servicii dorit de către entitatea contractantă, respectiv *„servicii de asigurare de răspundere profesională de tip D&O pentru Directori Direcție, Directori Adjuncți Direcție.*

Conform prevederilor legale anterior citate brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, au dreptul să colecteze primele, să plătească despăgubirile în numele acestora, în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și să emită documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau reasuratorului, după caz.

Prin urmare, brokerii emit documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului, iar în cazul în care participă la o procedură de atribuire, operator economic, care este broker, va fi obligat să prezinte dovada autorizării emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară din care să reiasă că are o asemenea calitate (de broker de asigurare), autorizat să efectueze tipul de asigurare solicitat, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, valabilă la momentul prezentării, precum și dovada că are dreptul să emită documente de asigurare în numele asigurătorului.

În același sens, s-a pronunțat și Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia civilă nr. 3124/13.07.2017.

De reținut este și faptul că, în punctul său de vedere, entitatea contractantă nu prezintă niciun argument care să combată susținerile contestatoarei, raportat chiar la Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, la Norma ASF nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări etc., ci se limitează în a afirma generic că participarea brokerilor de asigurare nu este relevantă și nici necesară, pe motiv că *„nu sunt furnizori direcți”, „obiectul contractului nu include servicii de consultanță sau intermediere”,* dar fără a avea un suport legislativ care să interzică participarea la procedura de atribuire a acestor operatori economici.

În ceea ce privește susținerea entității contractante potrivit căreia „are dreptul de a-și defini necesitățile în mod autonom”, invocând „art. 185 alin. (3) și (5) din Legea nr. 99/2016”, Consiliul este de acord cu aceasta, dar, evident, condiționată, pe de o parte, de toate principiile de la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 99/2016, respectiv:

„Principiile care stau la baza atribuirii contractelor sectoriale și a organizării concursurilor de soluții sunt:

- a) nediscriminarea;
- b) tratamentul egal;
- c) recunoașterea reciprocă;
- d) transparența;
- e) proporționalitatea;
- f) asumarea răspunderii”,

iar pe de altă parte, de faptul că este obligată în a justifica alegerea/nevoia sa ținând seama că plata acestui contract se efectuează din bani publici.

Având în vedere cele prezentate anterior, Consiliul va admite solicitarea contestatoarei și va obliga entitatea contractantă la eliminarea cerințelor 4.3 și 5.6 din caietul de sarcini.

Următoarea solicitare a contestatoarei este de a se completa punctul III.1.1 lit. b) din Fișa de date (...) cu următoarea mențiune: «În cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, acesta va prezenta dovada autorizării emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), din care să reiasă că are calitatea de intermediar de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, valabilă la momentul prezentării. Totodată, în cazul în care persoana juridică română care depune ofertă este intermediar principal de asigurări, broker de asigurare-reasigurare, nu este aplicabilă cerința ca obiectul contractului să aibă corespondent în codurile CAEN aferente activităților autorizate menționate în Certificatul Constatator»”.

Lecturând punctul de vedere al entității contractante, Consiliul constată că acesta nu a prezentat niciun fel de explicații asupra cererii în discuție, astfel încât să convingă de a nu fi admisă. Prin urmare, s-ar deduce că este de acord cu respectiva solicitare a contestatoarei.

În concluzie, întrucât entitatea nu a adus niciun un argument care să infirme solicitarea de mai sus a contestatoarei, aspect impus de principiul asumării răspunderii [art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 99/2016], ... fiind cea în măsură în expune propriile justificări pentru a nu se accepta o asemenea solicitare, Consiliul consideră că este întemeiată cererea societății Astfel, va obliga entitatea contractantă la introducerea, la punctul III.1.1 lit. b) din Fișa de date, a cerinței contestatoarei, așa cum a fost formulată mai sus.

Referitor la afirmația entității conform căreia societatea ... si-ar fi întemeiat contestația pe dispozițiile Legii nr. 98/2016 și nu pe cele ale Legii nr. 99/2016, Consiliul consideră a fi fără relevanță, în condițiile în care procentul cel mai mare din dispozițiile Legii nr. 98/2016 au corespondent în Legea nr. 99/2016, pe de o parte, iar pe de altă parte, entitatea nu a arătat care ar fi fost neregulile flagrante ale acestor trimiteri chiar eronate la Legea nr. 98/2016.

Față de cele prezentate anterior, Consiliul constată vor fi admise criticile contestatoarei, însă, potrivit informațiilor existente pe SEAP, procedura de atribuire a continuat, aspect confirmat de faptul că la rubrica: „*Stare procedură*”, se regăsește mențiunea: „*ÎN DESFĂȘURARE*”, iar la rubrica „*Declarație de participare*”, figurează patru participanți ale căror oferte au fost vizualizate.

Or, întrucât documentația de atribuire trebuia refăcută, Consiliul stabilește că nu mai poate fi dispusă o măsură de remediere a actului nelegal, respectiv a documentației de atribuire, astfel că această procedură nu se mai poate derula în condiții de legalitate, fiind necesară luarea măsurii extreme de anulare a ei în temeiul art. 26 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia: „*Cu respectarea principiului disponibilității, Consiliul examinează din punctul de vedere al legalității și temeiniciei actul atacat și poate: (...) c) anula procedura de atribuire, în situația în care nu este posibilă remedierea actului atacat*”, coroborat cu alin. (7) al aceluiași articol: „*În cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, Consiliul dispune anularea procedurii de atribuire*”.

În concluzie, prin caracterul lacunar prin care entitatea contractantă a ales să întocmească documentația de atribuire, cu nerespectarea normelor invocate, asumându-și răspunderea în acest sens, conform principiului statuat de art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016, a condus la situația extremă de anulare a procedurii de atribuire.

Față de aspectele de fapt și de drept mai sus prezentate, în temeiul art. 26 alin. 2) lit. c) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivare, Consiliul va admite contestația formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu entitatea contractantă ... și va anula procedura de atribuire în cauză.

În ceea ce privește cererea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată, Consiliul o va respinge ca

nedovedită, întrucât, până la emiterea prezentei, la dosarul cauzei nu se regăsesc acte doveditoare în acest sens (facturi fiscale, chitanțe, ordine de plată etc.).

Pentru cele constatate,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge excepția inadmisibilității contestației „*pentru lipsa interesului legitim, direct și personal*”, invocată de către entitatea contractantă.

Admite contestația formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu entitatea contractantă ... și anulează procedura de atribuire în cauză.

Respinge, ca nedovedită, cererea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Decizia este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere în termen de 10 zile de la comunicare, conform dispozițiilor art. 29 din același act normativ.

Președinte,

Membru,

Membru

...

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 15 (cincisprezece) pagini